

Doktor

Profesionální klid poradce pro výběr zaměstnání se proměnil ve zcela neprofesionální popuzení.

„Přece musí existovat práce, kterou jste schopni, doktore, dělat, vy, člověk tak hluboce vzdělaný. Válka nemohla nadělat divochy z nás všech. Jestli nic jiného, tak po učitelích vzrostla poptávka nejméně tisíckrát.“

Doktor Meighem se opřel v křesle a povzdychl.

„Chápete mě špatně. Nejsem učitel v běžném smyslu slova. Znáám jeden jediný úzký obor a právě o ten dnes není vůbec žádný zájem. Skutečně, lidé jsou lační po vědění, chtějí vědět, jak mají zápasit s rozbořeným světem, který zdělili. Chtějí vědět, jak se stát zedníkem, technikem, konstruktérem. Chtějí umět znovu vystavět pobořená města, opravit rozbité stroje, zahojit spáleniny po radioaktivním záření a srovnat zlámané kosti. Chtějí umět sestavit umělé končetiny pro oběti bombardování, vycvičit všechny, kteří oslepli, aby byli soběstační, všem, kteří z toho zešleli, chtějí vrátit rozum a sebevědomí těm, které válka zhyzdila. Takové věci se dnes chtějí lidé učit. Ale tohle všechno víte líp než já.“

„A jakou tedy máte specializaci? Proč si myslíte, že nenajdete uplatnění?“

Doktor Meighem se trpce usmál.

„Já si to nemyslím, já to vím. Mnohokrát jsem se pokoušel vzбудit u lidí zájem, ale vždycky marně. Už dvacet pět let cvičím svoje posluchače v umění, jak si zdokonalit paměť. Na tohle téma jsem napsal šest knih a nejméně dvě z nich se běžně užívají na univerzitách jako doporučené učebnice. V prvním roce po příměří jsem se pokoušel inzerovat osmítýdenní kurs, ale za celou dobu jsem dostal přesně jednu jedinou přihlášku. Jenže je to moje povolání a chtěl bych v něm pokračovat. Ale jak mám sladit svoje životní poslání s tímhle novým světem plným hrůzy a smrti?“

Poradce se zamyšleně kousal do rtu. Těmhle problém mu předhazoval profesionální výzvu. Nicméně do odchodu doktora Meighema

na jeho řešení nepřišel. Pozoroval doktorovu sehnutou postavu, jak po skončení porady šouravě opouští místnost, a pociťoval ze svého neúspěchu roztrpčení. V noci, když se náhle probudil ze své pravidelné a důvěrně známé noční můry, převaloval se na posteli a znovu promýšlel problém doktora Meighema. Ráno už odpověď znal.

O měsíc později se ve vládních novinách objevilo oznámení, které našlo u veřejnosti okamžitou a značnou odezvu:

PhDr. Hugo Meighem, DrSc.

Oznamuje, že zápis do osmitýdenního intenzivního kursu

Jak zapomínat začíná dne 9. září